

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1696 / PSG
060 f 2009

370 25.08.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 21/1991 a cetățeniei române*, inițiată de domnul deputat Adrian Gurzău – PD-L (Bp. 204/2009). *L. 370/2009*

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă parlamentară are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, principala modificare propusă constând în crearea a două proceduri distincte: una pentru acordarea cetățeniei române potrivit art. 8 – care să intre în competența curții de apel în a cărei rază teritorială domiciliază solicitantul – și una pentru redobândirea cetățeniei române – care să rămână în competența Comisiei pentru cetățenie din cadrul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești. Celelalte modificări propuse rezultă, în principal, din crearea acestor proceduri diferențiate.

II. Observații

1. În ceea ce privește schimbarea sferei de competență în materia cetățeniei, prin delegarea, în parte, a acesteia curții de apel, apreciem că o atare propunere nu numai că nu se justifică, ci este de natură a crea disfuncționalități atât în ceea ce privește existența unui cadru legislativ unitar în domeniu, cât și în desfășurarea activității instanțelor de judecată.

Sub acest ultim aspect, este important a se preciza că există puternice argumente ridicate de reprezentanții puterii judecătorești privind necesitatea degrevării activității instanțelor de judecată (prin eliminarea activităților extrajudiciare), argumente ce au la bază nu numai nevoia practicienilor de a se concentra exclusiv pe activitatea de judecată, ci și politicile constante la nivel național (inclusiv politicile promovate de Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești) și european (de exemplu numeroase recomandări formulate la nivelul Consiliului European) dezvoltate în sensul degrevării justiției de activități ce pot fi gestionate în alte sfere și concentrarea justiției pe ceea ce înseamnă act de judecată, cu efecte benefice asupra calității și eficienței actului de justiție.

2. Pe de altă parte, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești s-a preocupat în permanență de eficientizarea procedurii de acordare/redobândire a cetățeniei române, intervenind legislativ ori de câte ori din practică a rezultat necesitatea unei astfel de intervenții.

Mai mult, divizarea sub aspectul competenței, inclusiv prin prisma reformulării art. 10¹, creează o problemă majoră în ceea ce privește una dintre categoriile de beneficiari ai acestui articol, respectiv descendenții foștilor cetățeni români care au pierdut cetățenia română din motive neimputabile lor.

Astfel, inițiatorul propunerii legislative reformulează art. 10¹ după cum urmează:

„Foștii cetățeni români care înainte de data de 22 decembrie 1989 au pierdut cetățenia română din motive neimputabile lor sau această cetățenie le-a fost ridicată fără voia lor, precum și descendenții acestora până la gradul II pot redobândi cetățenia română, la cerere, cu păstrarea cetățeniei străine și stabilirea domiciliului în țară sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), c), e) și f) ”.

Din această formulare se reține faptul că:

- textul prevede două categorii de beneficiari: foștii cetățeni români și descendenții lor până la gradul al II-lea;
- reglementează exclusiv redobândirea cetățeniei române;
- acordarea cetățeniei române a fost eliminată, intrând astfel, potrivit propunerii legislative, în sfera de competență a curților de apel, pe procedura obișnuită.

Or, redobândirea cetățeniei române poate fi solicitată fără îndoială de foștii cetățeni români, însă nu întotdeauna și de descendenții acestora. În majoritatea cazurilor, aceștia din urmă, neavând niciodată cetățenia română, nu pot solicita redobândirea, ci doar acordarea cetățeniei române. Nu întâmplător legiuitorul român a prevăzut, în forma actuală a art. 10¹, atât redobândirea, cât și acordarea cetățeniei române. Eliminarea „acordării” cetățeniei române și menținerea exclusivă a „redobândirii” fac ca descendenții foștilor cetățeni români să nu poată beneficia de procedura simplificată, și ar urma să li se aplice procedura generală, simpla lor menționare în cuprinsul art. 10¹ fiind nu numai lipsită de conținut, dar și generatoare de confuzii și conflicte în interpretarea și aplicarea practică a textului de lege.

De altfel, din materialul prezentat, inclusiv din tabelul comparativ anexat, rezultă că inițiatorul propunerii legislative nu a avut în vedere ultimele modificări ale *Legii nr. 21/1991 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2009*, modificarea art. 10¹ vizând o formă anterioară a textului, iar nu pe cea în vigoare. Sub acest aspect, menționăm că prevederile art. 10¹ au suferit îmbunătățiri substanțiale care nu mai justifică în prezent o nouă intervenție legislativă.

3. Cu privire la propunerile de stabilire ori modificare a unor termene procedurale, menționăm că, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2009 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991*, s-a analizat și posibilitatea îmbunătățirii legislației în vigoare, inclusiv sub aspectul celerității prin scurtarea unor termene procedurale. Astfel, în cazul cererilor formulate potrivit art. 10¹, verificarea de către Comisia pentru cetățenie a îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 8 lit. b), c) și e) se realizează în termen de cel mult 5 luni de la data înregistrării cererii (termenul anterior fiind de 6 luni).

Menționăm, totodată, că modificarea termenelor procedurale trebuie să fie una obiectivă și realistă. Stabilirea acestora nu reprezintă o simplă măsură legislativă, ci aceasta trebuie dublată și de măsuri organizatorico-

administrative fără de care o astfel de măsură legislativă ar fi imposibil de pus în practică. Astfel, la stabilirea termenelor procedurale, este esențial a se avea în vedere atât etapele procedurale care urmează a fi îndeplinite într-un anumit interval de timp, cât și posibilitățile practice efective la nivel instituțional. În lipsa corelării acestor aspecte, stabilirea unor termene, fie ele scurte, ar rămâne pur teoretică ori fictivă. De asemenea, nu trebuie pierdut din vedere nici numărul mare de cereri cu care se confruntă Comisia pentru cetățenie.

4. Referitor la celelalte propuneri de modificare a textelor de lege, menționăm că acestea se raportează, în egală măsură, la forma anterioară a legii, și nu la cea în vigoare, astfel încât acestea nu se justifică (cu titlu de exemplu: publicarea extrasului cererii în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a nu se mai regăsește în forma în vigoare, termenul de depunere a unei noi cereri de acordare sau redobândire a cetățeniei române este de 6 luni, iar nu de 1 an etc.).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului